

LEGE
privind utilizarea, conservarea și protecția solului

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1 – Prezenta lege reglementează activitățile privind utilizarea, conservarea, ameliorarea, evaluarea capacității bioproductive, bonitatea economică, protecția solului și monitorizarea integrată a calității solului din România, în contextul politicilor sectoriale pentru asigurarea utilizării durabile a acestei resurse naturale neregenerabile.

Art. 2 - (1) Obiectivul acestei legi îl constituie stabilirea cadrului unitar de măsuri și acțiuni pentru:

a) prevenirea degradării solului și a eventualelor schimbări dăunătoare calității acestuia, în scopul evitării dereglărilor/modificării funcțiilor lui ecologice, și a conservării patrimoniului geologic și arheologic;

b) conservarea funcțiilor culturale, ecologice, energetice, socio-economice ale solului în scopul utilizării sale durabile;

c) restaurarea și refacerea terenurilor afectate de degradare ca urmare a eroziunii, scăderii conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactării, acidifierii, salinizării, deșertificării, alunecărilor de teren și de contaminare cu substanțe periculoase chimice, radioactive, biologice, inclusiv microorganisme de tipul virusurilor și bacteriilor periculoase.

d) reducerea suprafeței terenurilor scoase din circuitul agricol sau din alte categorii de folosință neagricole prin optimizarea utilizării la maxim a suprafețelor aprobate prin planurile urbanistice.

(2) Obiectivul propus se realizează prin:

a) cunoașterea sistematică, permanentă și detaliată, cantitativ și calitativ, a solurilor ca resursă naturală neregenerabilă la nivelul fiecărei parcele cadastrale;

- b) asigurarea conservării, ameliorării, protecției solului;
- c) asigurarea organizării și funcționării corespunzătoare a sistemului național de monitorizare a calității solului;
- d) monitorizarea evoluției stării de calitate a solului prin bonitarea acestuia;
- e) identificarea zonelor de risc natural și/sau antropic la deșertificare, eroziune, compactare, salinizare, acidifiere, scăderea conținutului în materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, alunecări de teren, contaminări, în vederea reducerii acestora;
- f) identificarea zonelor de risc natural la alunecări de teren pe baza hărților de risc și hazard existente;
- g) bilanțul elementelor nutritive, materiei organice și a reacției din sol în vederea stabilirii dozelor optime de îngrășăminte și amendamente pentru toți utilizatorii de teren, la nivel de parcelă în conformitate cu prevederile legale.

Art. 3 – În sensul prezentei legi, definirea termenilor specifici este prevăzută în anexă.

CAPITOLUL II

Prevederi generale

Art. 4 – (1) Prevederile prezentei legi se aplică terenurilor deținute în baza unui titlu valabil, indiferent de categoria de folosință, proprietar sau utilizator.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică terenurilor afectate de degradare în urma activităților desfășurate de structurile componente ale sistemului de apărare și securitate națională în domeniu, care se supun legislației specifice.

Art. 5 – Prevederile generale care stau la baza prezentei legi au în vedere:

- a) rolul solului, ca parte componentă a mediului geologic, factor vital al ecosistemelor terestre, resursă naturală fundamentală;
- b) importanța solului, ca mediu de viață pentru om, plante și animale, pentru conservarea biodiversității și a rezervei genetice prezente în sol;
- c) asigurarea, în prezent și viitor, a securității alimentare din punct de vedere calitativ și cantitativ;
- d) asigurarea pe termen lung a unui aport optim și semnificativ al agriculturii, silviculturii și al altor ramuri socio-economice care utilizează solul, la avuția națională (PIB);
- e) menținerea, ameliorarea calității solului, prevenirea degradării solului, stoparea deșertificării, înlăturarea poluanților care periclitează calitatea solului,

restaurarea, reabilitarea, curățirea, remediarea, reconstrucția ecologică a terenurilor contaminate;

f) protecția multifuncționalității solului, ecologică - economică - socială, menținerea, îmbunătățirea și conservarea biodiversității acestuia;

g) dezvoltarea spațiului rural „cu obligativitatea gestionării eficiente a”/ în scopul utilizării durabile a terenurilor;

h) libera circulație a terenurilor, indiferent de categoria și modul de folosință, pe piața imobiliară, în conformitate cu legislația în vigoare;

i) asigurarea nemijlocită a participării și sprijinului din partea statului, societății civile, operatorilor economici și a fiecărui cetățean la elaborarea și aplicarea măsurilor și acțiunilor cu privire la modul de utilizare, conservare și protecție a solului;

j) stimularea participării directe, cu aport propriu, a proprietarilor cu orice titlu valabil și utilizatorilor de terenuri la elaborarea și implementarea măsurilor și acțiunilor privind modul de utilizare, conservare și protecție a solului;

k) elaborarea programelor, planurilor și acțiunilor de interes național, regional și local privind utilizarea, conservarea și protecția solului la care statul are rolul de inițiator;

l) elaborarea programelor, planurilor și măsurilor de protecție, prevenire, reducere a proceselor de degradare sau contaminare a solului, a efectelor negative asupra solului la nivel național, regional și local/ alternativa propusă de AFM: elaborarea programelor, planurilor și acțiunilor de interes național și regional privind utilizarea, conservarea și protecția solurilor

; m) identificarea activităților antropice cu efecte negative asupra solului și a zonelor de risc natural;

n) elaborarea politicilor de amenajare și utilizare a teritoriului, ținând seama de necesitatea protejării proprietăților și a funcțiilor solului;

o) crearea sistemului instituțional necesar pentru utilizarea, conservarea și protecția solului și asigurarea personalului de specialitate;

p) educarea și conștientizarea societății civile în problemele de utilizare, conservare și protecție a solului pentru protejarea sănătății umane și asigurarea dezvoltării durabile;

q) dezvoltarea colaborării internaționale pentru asigurarea realizării programelor naționale de utilizare, conservare și protecție a solului la standarde tehnico-economice și ecologice;

r) armonizarea legislației privind utilizarea, conservarea și protecția solului cu reglementările Uniunii Europene.

Art. 6. (1) Utilizarea, conservarea și protecția solului prin măsuri adecvate, în sensul prezentei legi, constituie obligații ale autorităților administrației publice centrale și locale și ale tuturor persoanelor fizice și juridice care dețin sau utilizează cu orice titlu valabil terenurile.

(2) Monitorizarea calității solului constituie obligația autorităților publice centrale, regionale și locale, precum și a persoanelor juridice care dețin sau utilizează terenurile agricole și silvice cu orice titlu valabil.

Art. 7 - Statul garantează tuturor persoanelor fizice și juridice următoarele:

a) accesul la informații privind solul, cu respectarea condițiilor de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

b) dreptul de asociere în organizații pentru utilizare, conservare, monitorizarea și protecția solului;

c) dreptul de a fi consultați și de a participa efectiv la luarea deciziilor cu privire la elaborarea și dezvoltarea politicilor și legislației privind solul, emiterea actelor de reglementare în domeniu, elaborarea planurilor și programelor, în conformitate cu reglementările în vigoare;

d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor societății civile, autorităților administrației publice centrale, regionale, locale sau judecătorești în probleme de utilizare, conservare și protecție a solului;

e) dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit, dovedit și evaluat în sensul prezentei legii.

CAPITOLUL III

STRUCTURI ORGANIZATORICE SPECIALIZATE

Art. 8 – Organizarea, atribuțiile și obligațiile, la nivel central și teritorial, privind implementarea politicii naționale de utilizare, conservare și protecție a solului revin autorităților publice centrale competente.

Art. 9. (1) Se înființează Administrația Națională a Resurselor de Sol, denumită în continuare *ANRS*, persoană juridică de interes public, în subordinea MADR și în coordonarea MMDD, care are următoarele atribuții generale:

a) realizează / reactualizează banca de date pedologice și agrochimice la nivel național și actualizează cartările pedologice existente atât pe suport de hârtie cât și pe suport digital.

b) elaborează studiile pedologice și agrochimice, realizează și reactualizează sistemele județene de monitorizare sol-teren pentru agricultură

c) asigura prelucrarea și/sau reactualizarea studiilor pedologice și a sistemelor județene de monitorizare sol-teren

d) elaboreaza statistici si propuneri de programe privind reabilitarea, refacerea si amendarea solurilor in vederea imbunatatirii calitatii acestora si realizeaza estimari bugetare pentru implementarea lor

e) urmareste aplicarea principiilor stabilite prin codurile de bune practici agricole si in ferma

f) realizeaza si asigura functionarea sistemului national de supraveghere, evaluare, prognoze si avertizare privind efectele ecologice si economice ale solului

g) elaboreaza masuri, programe si proiecte care sa conduca la imbunatatirea calitatii mediului, peisajului precum si la sanatatea solului.

h) realizeaza si asigura functionarea unui program national de stabilire a clasei de calitate pe baza notei de bonitare pentru toate parcelele agricole indiferent de proprietar si/sau utilizator.

i) analizeaza propunerile si acorda autorizatii privind extinderea planurilor urbanistice

j) constata si propune masuri impotriva tuturor persoanelor fizice sau juridice care produc daune sau degradeaza fondul funciar

k) monitorizeaza cantitativ si calitativ aplicarea ingrasamintelor minerale si/sau organice precum si a amendamentelor

m) urmareste comasarea parcelelor apartinand aceleiasi proprietar precum si consolidarea terenurilor agricole in trupuri compacte in cadrul aceleiasi unitati administrativ teritoriale.

n) elaboreaza proiecte de organizarea si sistematizarea terenurilor agricole in cadrul unitatii administrativ teritoriale, pe care le pune la dispozitia primariilor si consiliilor locale.

o) urmareste permanent optimizarea exploatatiilor agricole in scopul imbunatatirii eficientei economice, cresterii productiei si imbunatatirea indicilor de calitate a productiilor agricole

p) colaborează cu autoritatea publică centrală în domeniul culturii și cultelor, sau cu specialiștii, sau instituțiile delegate de aceasta, în vederea monitorizării și protejării terenurilor cu patrimoniu arheologic.

(2) Organizarea și funcționarea ANRS se stabilesc prin hotărâre a Guvernului la propunerea autorității publice centrale pentru agricultură și dezvoltare rurală, în termen de 90 zile . de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale ANRS se asigură de la Bugetul de Stat și din venituri proprii.

CAPITOLUL IV

IDENTIFICAREA, INVESTIGAREA ȘI EVALUAREA TERENURILOR DEGRADATE SAU CONTAMINATE

Secțiunea 1

Identificarea, investigarea și evaluarea zonelor de risc natural și a terenurilor degradate

Art. 10 - (1) Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, după caz, identifică zonele de risc la eroziune, scădere a conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, introducerea accidentală de specii noi în sol, precum și modificarea compoziției și a calității solului în urma intervenției deliberate asupra compoziției păturii vegetale ce îl acoperă, compactare, salinizare, acidifiere și deșertificare.

(2) Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală participă la coordonarea întocmirii și actualizării anuale a bazei de date la nivel național a terenurilor degradate și a zonele de risc la eroziune, scădere a conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactare, salinizare, acidifiere și deșertificare, în vederea asigurării raportării datelor privind calitatea solului la Agenția Europeană de Mediu, conform legislației în vigoare

(3) Investigarea și evaluarea se realizează prin A.N.R.S..

(4) Finanțarea activităților de investigare, evaluare și identificare este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 11 – Instituțiile de specialitate realizează investigarea și evaluarea zonelor de risc natural și/sau antropic și a terenurilor degradate.

Art. 12 – (1) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic identificată se stabilesc perimetrele afectate de procesele prevăzute la art. 10, alin. (1).

(2) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic identificată/perimetru degradat se elaborează o documentație specifică cuprinzând următoarele informații:

a) localizarea geografică a zonei de risc natural și/sau antropic/perimetrului degradat în GIS

- b) date privind clima, precipitațiile din zonă;
- c) date privind biodiversitatea din zonă;
- d) date și informații pedologice locale;
- e) natura și tipul degradării;
- f) amploarea și intensitatea degradării;
- g) cauzele degradării;
- h) evaluarea de risc;
- i) programe de măsuri de restaurare specifice zonelor de risc natural și/sau antropic identificate;
- î) informații privind utilizarea în trecut, prezent și viitor a terenurilor degradate care urmează să constituie subiectul unui program de măsuri de restaurare;
- k) obiectivele incluse în programele de măsuri prevăzute la punctul g), restricțiile impuse în zonele de risc natural și antropic, programe de protecție și de monitorizare necesare.
- j) existența unor situri arheologice sau monumente istorice.

(3) Documentația specifică elaborată se depune la A.N.R.S.

(4) Pentru fiecare zonă de risc natural și/sau antropic/perimetru degradat amplasat în arie naturală protejată sau sit Natura 2000, documentația specifică elaborată respecta restricțiile impuse prin legislația specifică ariilor naturale protejate și a siturilor Natura 2000.

Art. 13 - Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, pe baza analizei documentației specifice prevăzute la **art. 12, alin. (2)**, decide, prin A.N.R.S., acceptarea sau necesitatea completării investigației și a programelor de măsuri de restaurare specifice zonei de risc natural identificate.

Art. 14 - Perimetrele afectate și cele suspectate a fi degradate sunt supuse monitorizării de către autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, prin A.N.R.S..

Art. 15 - (1) În cazul perimetrelor afectate, autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale solicită prin A.N.R.S. elaborarea programelor de restaurare și monitorizare necesare.

2) Proprietarii sau utilizatorii de terenuri cu orice de titlu valabil, care se află sub incidența alin.(1), au obligația aplicării măsurilor cuprinse în programele de restaurare și monitorizare.

(3) Rezultatele activității de monitorizare sunt înregistrate și stocate într-o bază de date privind calitatea solului.

(4) Baza de date este coordonată de către autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale și administrată de organul de A.N.R.S.

(5) Autoritatea publică centrală pentru mediu și dezvoltare durabilă participă la coordonarea întocmirii și actualizării anuale a bazei de date, în vederea asigurării raportării datelor privind calitatea solului la Agenția Europeană de Mediu, conform legislației în vigoare.

Art. 16 – (1) În cazul unui sol afectat de procesele menționate la **art. 10, alin (1)**, dacă autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, în urma efectuării investigațiilor, constată că proprietarii cu orice titlu valabil/administratorii de terenuri sunt responsabili pentru schimbările dăunătoare solului, va impune aplicarea de către aceștia a măsurilor de restaurare specifice zonei de risc natural și/sau antropic identificate și suportarea costurilor de către acestea.

(2) În cazul unui sol afectat de procesele menționate la **art. 10, alin (1)**, dacă autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, în urma efectuării investigațiilor, constată că părțile implicate nu sunt responsabile pentru schimbările dăunătoare solului, asigură, prin A.N.R.S., măsuri de restaurare specifice zonei de risc natural și/sau antropic identificate, a căror finanțare este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

Art. 17 - Metodologia de identificare a zonelor de risc natural și/sau antropic sau a terenurilor degradate, precum și metodologiile de investigare, evaluare de risc fac obiectul unui ghid tehnic, aprobat prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale competente, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 18 – (1) Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, A.N.R.S., inventariază zonele de risc natural și/sau antropic și întocmește un registru național al terenurilor.

(2) Lista zonelor de risc natural și/sau antropic și registrul național al terenurilor se aprobă prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale competente, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se actualizează anual.

(3) Lista zonelor de risc și registrul național al terenurilor degradate se completează și se actualizează în colaborare cu autoritatea publică centrală din domeniul culturii și cultelor.

Secțiunea a 2-a

Identificarea, investigarea și evaluarea zonelor/terenurilor contaminate prin desfășurarea activităților antropice

Art. 19- (1) Autoritatea publică centrală pentru mediu și dezvoltare durabilă, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, după caz, identifică zonele/terenurile contaminate cu substanțe chimice, biologice, radioactive și zonele cu alunecări de teren.

(2) Investigarea și evaluarea contaminării solului și zonele cu alunecări de teren se realizează în conformitate cu reglementările în vigoare.

(3) Investigarea alunecărilor de teren se realizează în conformitate cu legislația specifică în vigoare. Prioritățile privind finanțarea și executarea hărților de risc natural, a lucrărilor de prevenire și atenuare a riscurilor naturale se stabilesc de autoritatea publică centrală pentru dezvoltare, lucrări publice și locuințe și de autoritatea publică centrală pentru mediu și dezvoltare durabilă, la propunerea consiliilor județene.

(4) Finanțarea activităților de identificare, investigare și evaluare de risc pentru terenurile contaminate istoric/situri orfane și abandonate este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

CAPITOLUL V

RESTAURAREA TERENURILOR DEGRADATE ȘI REFACEREA ECOLOGICĂ A TERENURILOR CONTAMINATE

Secțiunea 1

Restaurarea terenurilor degradate scoase din folosința agricolă sau silvică

Art. 20 - (1) Autoritățile publice centrale competente stabilesc necesitatea programelor de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune, scăderea conținutului de materie organică, reducerea biodiversității, compactare, salinizare, acidifiere, deșertificare și alunecări de teren, și aprobă proiectele elaborate în acest sens – propunere AFM/ prioritățile și aprobă programele, proiectele de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune, scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, compactare, salinizare, acidifiere,

deșertificare și alunecări de teren, inclusiv pentru cele amplasate în ariile protejate sau situri Natura 2000 cu respectarea prevederilor legislației specifice acestora.

(2) Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile aflate sub autoritate, în coordonare sau în subordine, monitorizează și controlează implementarea programelor de restaurare a terenurilor degradate prin eroziune, scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, reducerea biodiversității, scăderea fertilității, compactare, salinizare, acidifiere, deșertificare și alunecări de teren, și aprobă proiectele elaborate în acest sens.

(3) Finanțarea activităților de restaurare a terenurilor degradate se suportă de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri, în cazul proprietarilor, utilizatorilor de teren cu orice titlu valabil menționați la **art. 12, alin. (2)**, și din surse proprii, în cazul proprietarilor, utilizatorilor de teren cu orice titlu valabil menționați la **art.12,alin. (1)**.

Art. 21 – Metodologiile de restaurare a terenurilor degradate fac obiectul unui ghid tehnic, aprobat prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale competente, în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 22 - (1) Proprietarii și utilizatorii de teren cu orice titlu valabil sunt obligați să ia măsurile necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de exploatare agricolă și silvică, la încheierea procesului de exploatare și la concesionarea/instrăinarea acestora.

(2) Autoritățile publice care dețin în administrare terenuri indiferent de folosință sunt obligate să ia măsurile necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de deținere și exploatare și la concesionarea/instrăinarea acestora.

(3) Concesionarii de terenuri utilizate pentru desfășurarea activităților de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale sunt obligați să realizeze restaurarea terenurilor, în conformitate cu legislația specifică în vigoare.

(4) Proprietarii și utilizatorii de teren cu orice titlu valabil pe care se desfășoară activități industriale sunt obligați să ia măsurile necesare de restaurare a terenurilor pe toată perioada de desfășurare a activității, la încetarea acesteia și la instrăinarea terenurilor.

(5) Proprietarii și utilizatorii de teren cu orice titlu valabil pe care se desfășoară activități economice sunt obligați să depună o garanție financiară pe toată perioada utilizării terenului în vederea refacerii păturii de sol afectat/degradat.

Secțiunea a 2-a
Refacerea ecologică a terenurilor contaminate și a terenurilor afectate
de alunecările de teren

Art. 23 - (1) Procedura de refacere ecologică a terenurilor contaminate se realizează în conformitate cu reglementările în vigoare.

(2) Metodologiile de refacere a terenurilor contaminate se prevăd într-un ghid tehnic care se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă în conformitate cu reglementările în vigoare.

(3) În cazul unui teren contaminat cu substanțe chimice, biologice, radioactive, dacă autoritatea competentă pentru protecția mediului, în urma efectuării investigațiilor constată că părțile implicate sunt răspunzătoare pentru schimbările dăunătoare solului, asigură aplicarea măsurilor de refacere ecologică a terenului contaminat identificat, costurile fiind suportate de poluator.

(4) În cazul unui teren contaminat cu substanțe chimice, biologice, radioactive, dacă autoritatea competentă pentru protecția mediului, în urma efectuării investigațiilor constată că părțile implicate nu sunt răspunzătoare pentru schimbările dăunătoare solului, asigură aplicarea măsurilor de refacere ecologică a terenului contaminat identificat, iar finanțarea acestora este suportată de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

(5) În cazul unui teren contaminat cu substanțe chimice, biologice, radioactive anterior datei de 22 decembrie 1989 atât finanțarea lucrărilor/activităților de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului, cât și finanțarea lucrărilor/activităților de refacere a calității solului sunt suportate de la bugetul de stat, prin bugetele autorităților care le administrează sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.”

Art. 24 – Investigarea și refacerea ecologică a terenurilor afectate de alunecările de teren se realizează conform prevederilor legislației specifice în vigoare.

CAPITOLUL VI MĂSURI DE UTILIZARE DURABILĂ A SOLULUI

Secțiunea 1

Menținerea funcțiilor solului, prevenirea, reducerea riscurilor de degradare și de contaminare a acestuia

Art. 25 - În scopul menținerii funcțiilor solului, prevenirii și limitării riscului asupra sănătății umane și mediului, pentru zonele de risc natural și/sau antropic identificate, autoritățile publice centrale competente au următoarele atribuții:

a) stabilesc necesitatea elaborării programelor de măsuri corespunzătoare pentru prevenirea, reducerea riscului și combaterea degradării solului;

b) elaborează programele prin A.N.R.S.;

c) aprobă programele;

d) monitorizează și controlează aplicarea măsurilor prevăzute în programe prin A.N.R.S.;

e) actualizează și revizuiesc la un interval de 5 ani programele.

i) identifică, prin unitățile din subordine sau în coordonare, activitățile care utilizează substanțe periculoase ce pot contamina solul, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

f) elaborează lista substanțelor periculoase ce pot contamina solul și limitele de concentrații admisibile ale acestora, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

g) actualizează și revizuiesc la un interval de 5 ani lista menționată la lit. g).

Secțiunea a 2-a

Conștientizarea și participarea publicului, schimbul de informații și alinierea la progresul tehnic

Art. 26 - Autoritățile publice centrale competente promovează schimbul de informații tehnice și de experiență în vederea utilizării durabile a solului și a evaluării riscului de degradare a acestuia pentru alinierea la progresul tehnic existent în comunitatea europeană și dezvoltă mecanisme de stimulare a conservării solului ca resursă naturală neregenerabilă.

Art. 27 - Autoritățile publice centrale competente și unitățile din subordine sau în coordonare, mediatizează importanța protecției solului și promovează măsuri necesare pentru conștientizarea populației, a agenților economici și a tuturor factorilor interesați în scopul utilizării durabile a solului, a conservării acestuia ca

resursă naturală neregenerabilă, prin instituțiile de specialitate din subordine sau în coordonare.

CAPITOLUL VII ATRIBUȚII ȘI RĂSPUNDERI

Secțiunea 1

Atribuții și răspunderi ale autorităților publice centrale competente

Art. 28 – (1) Autoritățile publice centrale competente împreună cu organismele de specialitate din subordine sau în coordonare, au următoarele atribuții și răspunderi:

a) dezvoltă și modernizează subsistemului național de monitorizare integrată a solului și propune programe pentru reducerea aportului de poluanți proveniți din surse agricole și de management al reziduurilor organice provenite din zootehnie în zone vulnerabile și potențial vulnerabile la poluarea cu nitrați, ca o componentă a Sistemului Informațional Integrat de Mediu și Sistemului Informațional pentru Agricultură și Silvicultură ;

b) actualizează periodic planul național de monitorizare sol-teren pentru agricultură și silvicultură;

c) elaborează Strategia Națională pentru Protecția Solului aprobată prin hotărare de Guvern, în termen de 2ani de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I;

d) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii rurale, inclusiv pentru optimizarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare ale amenajărilor viabile din punct de vedere economic, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

e) realizarea cadrului legislativ privind decopertarea și utilizarea orizontului fertil al solului în vederea înstrăinării și restricționarea/limitarea scoaterii din circuitul agricol a terenurilor cu sol fertil;

f) identificarea și delimitarea rezervațiilor naturale ale solului, corelat cu reglementările stipulate în legislația specifică ariilor naturale protejate;

g) asigurarea accesului la informația de mediu și participarea publicului la luarea deciziilor privind utilizarea, conservarea și protecția solului, în condițiile de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

h) elaborarea și implementarea programelor prin campanii de conștientizare, informare, educare în domeniul utilizării, conservării și protecției solului;

i) urmărirea aplicării programelor și a măsurilor pentru respectarea obligațiilor care decurg din convențiile internaționale referitoare la conservarea și protecția solului, la care România este parte.

l) colaborarea cu organizații și autorități similare din alte țări și reprezentarea Guvernului în relațiile internaționale, în domeniul utilizării, conservării și protecției solului;

m) formulează propunerea de mecanisme economico-financiare de stimulare, reducere sau scutirea de taxe, impozite și acordarea altor fiscalități fiscale, pentru înlocuirea în procesul de producție agricolă și silvică a substanțelor periculoase sau pentru investiții în procese tehnologice și produse care reduc impactul sau riscul de deteriorare a calității solului, precum și pentru aplicarea de măsuri speciale de utilizare, conservare și protecție a solului;

n) promovează programe de măsuri pentru prevenirea, reducerea riscului, combaterea degradării și contaminării solului, restaurarea terenurilor degradate și refacerea ecologică a terenurilor contaminate și a terenurilor afectate de alunecări de teren și asigură instrumente/mecanisme pentru implementarea acestora;

(2) Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale are următoarele atribuții și răspunderi:

a) dezvoltarea și modernizarea sistemul informațional propriu cu informații și date privind evaluarea, prognoza, avertizarea și aplicarea măsurilor de intervenție operativă cu privire la starea solului;

b) identificarea și promovarea programelor de cercetare-dezvoltare în domeniu și a programelor de formare, instruire a personalului calificat pentru supraveghere, analiză, evaluare și control al calității solului;

c) certifică laboratorul de referință, precum și laboratoarele A.N.R.S.

(3) Autoritatea publică centrală pentru mediu și dezvoltare durabilă, prin unitățile de specialitate în coordonare sau în subordine, după caz, dezvoltă un subsistem de monitorizare a calității mediului geologic, componentă a Sistemului Informațional Integrat de Mediu.

Secțiunea a 2-a

Atribuții și răspunderi ale altor autorități publice centrale și locale

Art. 29 – (1) Autoritățile publice centrale și locale sunt obligate să furnizeze informații la solicitarea autorităților publice centrale competente în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la art. 9.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin.(1) autoritățile publice centrale de apărare și securitate națională.

Art. 30 – Autoritățile publice centrale au următoarele atribuții și răspunderi:

- a) să elaboreze politica și strategiile aplicabile în domeniul propriu de activitate, în conformitate cu prevederile prezentei legi;
- b) să asigure integrarea politicilor de sol în politicile sectoriale;
- c) să elaboreze planuri și programe sectoriale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;
- e) să asigure, în structura lor organizatorică, structuri cu atribuții în domeniul conservării și protecției solului, încadrate cu personal de specialitate;
- f) să elaboreze normele și reglementările specifice domeniului de activitate în ceea ce privește utilizarea, conservarea și protecția solului, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 31 –Autoritatea publică centrală pentru sănătate publică are următoarele obligații și răspunderi:

- a) organizează și coordonează activitatea de monitorizare a stării de sănătate a populației în raport cu calitatea solului pe baza datelor și studiilor furnizate de A.N.R.S. și a studiilor efectuate de structurile proprii;
- b) participă la elaborarea reglementărilor privind calitatea și igiena solului și la controlul respectării și aplicării acestor prevederi;
- c) raportează periodic sau la cerere autorităților publice centrale competente efectele solului degradat sau contaminat asupra sănătății populației sau mediului;
- d) elaborează rapoarte sintetice privind starea sănătății în raport cu calitatea solului pe baza datelor și studiilor furnizate de autoritățile competente pentru managementul calității solului și a studiilor efectuate de structurile proprii;
- e) colaborează, la nivel central, regional și local, în asigurarea accesului publicului la informația de sănătate în raport cu solul.
- f) asigură crearea structurilor și încadrarea cu personal în vederea evaluării impactului calității solului asupra sănătății populației;
- g) elaborează norme și instrucțiuni specifice pentru asigurarea aplicării prevederilor prezentei legi;
- h) participă la elaborarea componentei de impact asupra sănătății din cadrul studiilor eco-pedologice.

Art. 32. Autoritatea Sanitar Veterinară și de Siguranța Alimentelor are următoarele obligații și răspunderi:

a) asigură calitatea și siguranța produselor alimentare în raport cu calitatea solului;

b) participă la elaborarea reglementărilor privind calitatea și igiena solului și participă la controlul aplicării acestora.

Art. 33 – (1) Agenția Națională pentru Cadastru și Publicitate Imobiliară are obligația să asigure, cu sprijinul A.N.R.S. și a Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, înregistrări în registrul cadastral cu privire la starea calității solului.

(2) Pentru fiecare parcelă cadastrală, pe lângă nota de bonitare și clasa de calitate a terenului agricol sau forestier se înregistrează, dacă este cazul, fenomene și/sau procese cu impact asupra calității solului, restricții de interes public referitoare la anumite utilizări ale terenului.

Art. 34 – Instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională au următoarele atribuții și răspunderi:

a) elaborează norme și instrucțiuni specifice în domeniile sale de activitate pentru aplicarea prevederilor prezentei legi;

b) supraveghează respectarea de către personalul propriu a normelor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru activitățile din zonele de responsabilitate;

c) controlează acțiunile și aplică sancțiuni pentru încălcarea de către personalul propriu a prevederilor prezentei legi în activitățile din zonele de responsabilitate;

d) asigură informarea autorităților publice centrale competente cu privire la accidente majore de poluare datorate activităților desfășurate.

Art. 35 – Autoritatea publică centrală în domeniul educației, cercetării și tineretului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) adaptează planurile și programele de învățământ, la toate nivelurile, în scopul însușirii noțiunilor și principiilor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru conștientizarea și instruirea tuturor categoriilor de elevi, pentru formarea specialiștilor în domeniul științelor solului și creșterea gradului de conștientizare a societății civile în acest domeniu;

b) asigură promovarea programelor de cercetare-dezvoltare în domeniul științelor solului;

c) asigură fundamentarea unor programe școlare în scopul extinderii cifrei de școlarizare în învățământul preuniversitar și universitar și înființarea de noi specializări cu caracter pedologic și agrochimic în cadrul instituțiilor de învățământ superior existente.

Art. 36 – Autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor are următoarele atribuții și răspunderi:

a) dezvoltă planuri și programe care materializează politica națională de amenajare a teritoriului și localităților, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

b) elaborează și aplică programe pentru dezvoltarea infrastructurii de transport, a transporturilor multimodale și a transportului combinat, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

c) urmărește protejarea patrimoniului natural, inclusiv prin măsuri impuse unităților care desfășoară activități în domeniul turismului și încurajează aplicarea principiilor ecoturismului.

d) identifică zonele de risc la alunecări de teren, în zonele de responsabilitate.

Art. 37 – Autoritatea publică centrală în domeniul internelor și reformei administrative are următoarele atribuții și răspunderi:

a) include în strategiile pentru domeniile gospodăririi comunale, producerii și distribuției energiei termice prevederile prezentei legi;

b) include în normele și instrucțiunile specifice prevederile prezentei legi pentru domeniile sale de activitate;

c) supraveghează respectarea de către personalul aflat în subordine a normelor de utilizare, conservare și protecție a solului pentru activitățile proprii.

Art. 38 – (1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții și răspunderi:

a) supraveghează respectarea prevederilor prezentei legi în aplicarea planurilor de amenajare a teritoriului;

b) supraveghează respectarea prevederilor prezentei legi de către operatorii prin asigurarea cu angajați de specialitate a serviciilor publice de gospodărire comunală;

c) asigură încadrarea cu specialiști în domeniul științelor solului în departamentele de specialitate și structurile organizatorice care prestează servicii în conexiune cu utilizarea, conservarea și protecția solului și colaborează cu autoritățile publice centrale competente și unitățile în subordonarea sau în coordonarea acestora pentru promovarea programelor și proiectelor privind utilizarea, conservarea și protecția solului și utilizarea certificatelor de calitate a solului.

(2) Autoritățile administrației publice locale, pe baza datelor cadastrale menționate la art. 33, sub îndrumarea A.N.R.S. sunt obligate să întocmească și să țină la zi situația parcelelor cadastrale cu restricții, corelat cu restricțiile impuse de legislația specifică ariilor naturale protejate și siturilor Natura 2000.

Art. 39. – Poliția, Jandarmeria, Poliția Comunitară și Garda Financiară sunt obligate să acorde sprijinul, la cererea reprezentanților autorităților publice centrale, regionale și locale competente în executarea atribuțiilor lor.

Secțiunea a 3-a
Reglementarea gospodăririi solului și a calității acestuia

Procedura de notificare privind gospodărirea durabilă a solului și calitatea acestuia în cazul desfășurării activităților agricole, silvice, industriale, turistice, urbanistice, lucrărilor în construcții

Art. 40. (1). Proprietarului sau utilizatorului de teren cu orice titlu valabil are obligația de a transmite anual A.N.R.S. o notificare privind categoria de folosință sau destinația terenului deținut, iar în următoarele cazuri și un studiu eco-pedologic și agrochimic, în vederea stabilirii calității solului:

- a) la schimbarea destinației terenului, în termen de cel mult 90 de zile de la data schimbării destinației terenului;
- b) la încetarea unor activități economice, agricole sau silvice, în termen de cel mult 90 de zile de la data încetării activității;
- c) pentru terenurile deținute în baza unui titlu valabil pe care se desfășoară activități economice, agricole sau silvice, în termen de cel mult 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Proprietarului sau utilizatorului de teren cu orice titlu valabil are obligația să informeze imediat A.N.R.S. în următoarele situații:

- a) în cazul schimbării semnificative a calității solului din perimetrul aferent activității desfășurate, în urma producerii fenomenelor de degradare a solului în raport cu notificarea transmisă conform prevederilor alin. (1);
- b) în cazul modificării destinației terenului.

(3) Răspunderea pentru corectitudinea informațiilor transmise prin notificare revine proprietarului sau utilizatorului de teren cu orice titlu valabil.

Art. 41. Procedura de notificare privind gospodărirea durabilă a solului și calitatea acestuia în cazul desfășurării activităților agricole, silvice, industriale, turistice, urbanistice, lucrărilor în construcții, lista activităților care se supun acestei proceduri, precum și conținutul notificării privind gospodărirea solului și calitatea acestuia se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 42 – (1) A.N.R.S. conduce campania de mediatizare pentru informarea proprietarilor sau utilizatorilor de teren cu orice titlu valabil pentru care se solicită notificare și studiu eco-pedologic și, după caz, agrochimic.

(2) Studiile eco-pedologice și agrochimice se realizează de către agenția de specialitate prevăzut la art. 9, alin. (1) sau, după caz, de persoane fizice sau juridice atestate să desfășoare activități de elaborare a studiilor eco-pedologice și agrochimice, costurile fiind suportate de proprietarul sau utilizatorul terenului în baza unui titlu valabil, sau beneficiarul studiilor, după caz.

(3) Răspunderea pentru corectitudinea informațiilor furnizate privind studiul eco-pedologic și, după caz, agrochimic revine titularului și semnatarului acestuia.

(4) Atestarea persoanelor fizice și juridice autorizate să elaboreze studii eco-pedologice și agrochimice se face de către autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, prin A.N.R.S.

(5) Procedura de atestare, precum și componența nominală a Comisiei de atestare se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale în domeniul agriculturii și se publică în Monitorul Oficial al României, partea 4, în termen de 90 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 43 – (1) La schimbarea proprietarului sau utilizatorului de teren cu orice titlu valabil, a destinației terenului, precum și la încetarea unor activități economice, agricole sau silvice este obligatorie efectuarea studiului eco-pedologic și agrochimic în vederea stabilirii calității solului, de către fostul proprietar sau utilizator de teren în scopul stabilirii obligațiilor privind refacerea calității solului din perimetrul aferent activității desfășurate.

(2) Lucrările de refacere a calității solului afectat în urma activității desfășurate sunt suportate de fostul proprietar sau utilizator de teren, conform principiului „poluatorul plătește”.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică inclusiv terenurilor preluate fără obligații de mediu până la data intrării în vigoare a prezentei legi de la societăți comerciale cu capital de stat în urma unui contract de vânzare-cumpărare active.

Art. 44 - Autoritatea publică centrală în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, prin A.N.R.S., înființează, dezvoltă, gestionează și actualizează, un sistem național de informații și transmitere a datelor privind gospodărirea durabilă a solului și a calității acestuia pe baza notificărilor și a studiilor eco-pedologice și agrochimice efectuate aferente.

Secțiunea a 4-a

Procedura de obținere a certificatului privind calitatea solului

Art. 45 – (1) Procedura obținere a certificatului privind calitatea solului reglementează condițiile de solicitare și de emitere a certificatului privind calitatea solului, perioada de valabilitate și modalitatea de revizuire, cuantumul taxei și tarifelor aferente.

(2) A.N.R.S., eliberează certificatul privind calitatea solului în baza unei proceduri stabilite prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale competente, în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I;

(3) Solicitarea și obținerea certificatului de calitate a solului sunt obligatorii la schimbarea deținătorului de teren/înstrăinarea terenului, cu orice titlu valabil, pe care s-au desfășurat următoarele activități:

- a) activități agricole, silvice și zootehnice existente sau noi;
- b) activități industriale și economice existente sau noi cu impact semnificativ asupra solului;
- c) activități militare cu impact semnificativ asupra solului.

(4) Procedura de emitere a certificatului privind calitatea solului și conținutul raportului privind starea de calitate a solului se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 46 – (1) Certificatul privind calitatea solului se eliberează de către A.N.R.S., în urma evaluării raportului privind starea de calitate a solului.

(2) Raportul privind starea de calitate a solului se întocmește de către persoane fizice sau juridice atestate în conformitate cu prevederile art. 42, alin. (5), iar costurile vor fi suportate de către proprietar sau, după caz, de utilizatorul cu orice titlu valabil al terenului.

(3) Raportul privind starea de calitate a solului conține următoarele documente:

- a) istoricul terenului;
- b) buletinele de analize pedologice, agrochimice și geochimice;
- d) indicatorii de calitate a solului;
- e) substanțe periculoase implicate.
- d) existența unor situri arheologice protejate de lege;
- f) existența unor monumente istorice protejate de lege.

(4) Răspunderea pentru corectitudinea informațiilor furnizate în Raportul privind starea de calitate a solului revine persoanei fizice sau juridice atestate care l-a întocmit.

Art. 47 – Autoritățile publice centrale competente, prin unitățile în subordine sau în coordonare, informează publicul, prin mijloace mass-media, asupra proiectelor și activităților pentru care este necesară eliberarea certificatului privind calitatea solului.

Secțiunea a 5-a **Obligațiile persoanelor fizice și juridice**

Art. 48 - (1) Utilizarea, conservarea și protecția solului constituie o responsabilitate a tuturor persoanelor fizice și juridice care dețin sau utilizează, în baza unui titlu valabil, terenurile.

(2) Deținătorii în baza unui titlu valabil, a terenurilor agricole și silvice, precum și utilizatorii acestora, prin a căror activitate se pot cauza schimbări dăunătoare ale caracteristicilor și funcțiilor solului, au următoarele obligații:

a) să notifice anual sau, în cazul înstrăinării terenului, să obțină certificatul privind calitatea solului, potrivit prevederilor prezentei legi;

b) să respecte condițiile privind menținerea calității solului impuse în actele de reglementare emise de autoritățile competente pentru mediu;

c) să pună la dispoziția organelor de inspecție și control toate informațiile și facilitățile necesare desfășurării activităților acestora;

d) să îndeplinească, în totalitate și la termen măsurile impuse prin actele de constatare încheiate de persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control;

e) să asigure prevenirea, reducerea riscului de degradare și combatere a schimbărilor dăunătoare solului, generate de propria lor activitate sau care ar putea fi cauzate de utilizările necorespunzătoare ale terenului, sau de aplicare a unor practici neconforme cu reglementările legale în vigoare;

f) să furnizeze, la solicitarea autorităților publice centrale competente, datele și informațiile pe care le dețin privind utilizarea și calitatea solurilor.

(3) Persoanele juridice au, suplimentar, următoarele obligații:

a) asigură și actualizează permanent evidența privind utilizarea terenurilor deținute printr-un titlu valabil, precum și a calității solurilor conform legislației în vigoare;

b) monitorizează permanent calitatea și caracteristicile solurilor terenului deținut în baza oricărui titlu valabil, pe suprafața căruia s-au desfășurat activități cu impact semnificativ asupra solurilor;

c) organizează structuri proprii specializate pentru protecția solului, în cazul când desfășoară activități agricole, zootehnice, silvice.

Art. 49 - Persoanele juridice care prospectează, explorează sau exploatează resursele solului sau subsolului au obligații de protecție a solului stabilite prin legislația specifică în vigoare.

CAPITOLUL VIII CONTROLUL ȘI INSPECȚIA PRIVIND GOSPODĂRIREA DURABILĂ ȘI CALITATEA SOLULUI

Art. 50 - (1). Controlul și inspecția privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul împuternicit din cadrul A.N.R.S.

(2). Procedura de control și inspecție se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Pentru terenurile administrate de instituțiilor publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, care au reglementări proprii, controlul și inspecția privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul propriu împuternicit, în domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

CAPITOLUL IX SANCTIUNI

Art. 51. (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 20.000 lei la 50.000 lei, pentru persoane juridice, încălcarea prevederilor legale prevăzute la art.48 alin.(2) și (3).

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei la 60.000 lei, pentru persoane juridice, încălcarea prevederilor legale prevăzute la art. 40 alin. (3), art. 42 alin. (3), și art. 46 alin.(4).

Art. 52. (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 54 se realizează de comisarii și persoanele împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

(2) Dispozițiile art. 54 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2 / 2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180 / 2002 cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 ore de la data încheierii procesului verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(4) Procesele verbale ale contravențiilor, întocmite de agenții constatatatori, sunt acte procedurale potrivit reglementărilor legale, cu toate efectele prevăzute de legislația în vigoare.

(5) Pentru terenurile administrate de instituțiilor publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor privind gestionarea solurilor se realizează prin personalul propriu împuternicit, în domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 53 – Anexa nr. 1 face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 54. Autoritățile publice centrale competente au obligația, ca în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să elaboreze Normele metodologice de aplicare a prezentei legi, pe care le supune spre aprobare Guvernului.

Art. 55. Autoritățile publice centrale competente au obligația, ca în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să elaboreze Strategia națională pentru protecția solului, pe care o supune spre aprobare Guvernului.

Art. 58 – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României

Președintele Camerei Deputaților
Bogdan OLTEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României

Președintele Senatului
Nicolae VĂCĂROIU

Definirea termenilor specifici

Administrarea solului / Gestionarea solurilor - ansamblul de politici, măsuri, acțiuni și lucrări privind utilizarea durabilă a solului, coservarea și protecția acestuia ca resursă naturală neregenerabilă, precum și prevenirea și limitarea/minimizarea activităților distructive pentru sol;

Autorități publice centrale competente - Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Aviz/ notificare privind gospodărirea solului– act tehnico-juridic care confirmă deținătorului de teren cu orice titlu că poate să desfășurare pe un teren activități agricole, zootehnice și silvice. Completare privind autoritatea care emite, actul stabilește condițiile în care se pot desfășura activități pe teren

Bonitare economică / Notă de bonitare – notă (între 0 și 100) care exprimă în mod convențional potențialul relativ de producție al unui teren pentru o anumită plantă cultivată cu o tehnologie standard. Nota este evaluată pe baza caracteristicilor solului și a condițiilor de mediu. Valoarea poate depăși 100 în condițiile de irigații.

Certificat de calitate a solului – act tehnico-juridic care atestă calitatea solului la un moment dat, necesar la înstrăinarea terenurilor pe care s-a desfășurat, se desfășoară sau se vor desfășura activități economice cu impact asupra solului.

Construcția ecologică – procesul de creare artificială a unor ecosisteme în cadrul habitatului uman, în scopul sporirii confortului uman, sau producerii intensive de alimente, sau pentru asigurarea siguranței sale biologice.

Deținător de teren - persoană fizică sau juridică care deține în proprietate sau în folosință un teren în baza unui titlu valabil.

Dezvoltare durabilă – reevaluarea constantă a dialogului om-natură și solidaritatea între generații în procesul evoluției pluridimensionale a societății omenești. Principale obiective constau în cunoașterea economică, progresul social, protecția mediului și a resurselor naturale.

Distrugerii irecuperabile ale solului - producerea de efecte negative cu rol iremediabil asupra solului.;

Echilibru ecologic – ansamblul stărilor și corelațiilor dintre elementele componente ale unui sistem ecologic, care asigură menținerea structurii, funcționarea și dinamica sa.

Evaluare – orice metodă utilizată pentru măsurarea, calcularea, modelarea, prognozarea sau estimarea prezenței unui poluant în mediul geologic.

Evaluare de risc – este definită în legea mediului

Expert - persoana fizică sau juridică competentă într-un anumit domeniu, numită de un organ de stat sau de părțile interesate pentru a efectua o expertiză.

Experții sau organele de investigații – persoane fizice sau juridice care execută sarcinile, conform acestei legi, posedă cunoștințele necesare de expert, atestate de autoritățile publice centrale competente, conform legislației în vigoare, prezintă încredere pentru astfel de sarcini și dispun de echipamentul corespunzător, necesar.

Funcțiile solului sunt:

a) funcții culturale/de arhivă a istoriei naturale și istoriei culturale a societății umane;

- mediu cultural pentru populație și activități umane
- patrimoniu geologic și arheologic

b) funcții ecologice:

- mediu fizic pentru dezvoltarea și conservarea biodiversității solului
- mediu fizic pentru populație
- componentă vitală a ecosistemelor naturale sau antropice;
- mediu pentru descompunere, reglare și restaurare a echilibrului ecologic ca urmare a proprietăților de depozitare, filtrare, tamponare și transformare a substanțelor, nutrienților și, mai ales, de protecție a apei freatică;
- rezervă genetică;
- reglarea compoziției atmosferei și hidrosferei prin participarea la circuitul substanțelor chimice și apei;
- geotermă, protectoare pentru relief;
- tampon pentru variații bruște de climă, aciditate etc.

c) funcții energetice:

- acumularea de energie chimică și transfer de substanțe și energie între geosfere;
- absorbție și căldură (radiație solară) și propagarea ei în atmosferă.

d) funcții socio-economice:

- sursă de materii prime;
- sursă de cărbune/ materie organică;
- mediu fizic pentru așezări umane, desfășurarea activităților umane socio-economice și infrastructuri ale societății umane necesare
- mijloc de producție agricolă și forestieră/ producție de biomasă;

GIS – Sistem Informațional Geografic

Gospodărirea solului – 1. ansamblul activităților de utilizare, conservare, protecție a resursei naturale de sol, pentru satisfacerea nevoilor sociale și economice, precum

și activitatea de prevenire și combatere a acțiunilor de degradare sau contaminare a solului. 2. activitățile care, printr-un ansamblu de mijloace tehnice și măsuri legislative, economice și administrative, conduc la utilizarea, conservarea, /menținerea calității/funcțiilor solului pentru satisfacerea nevoilor sociale și economice și la protecția împotriva poluării acestei resurse naturale, precum și la combaterea acțiunilor distructive ale apelor.

Perimetre afectate – areale de terenuri, înregistrate cadastral/stabilite prin acte normative, ale căror soluri sunt afectate de eroziune, scăderea conținutului de materie organică și elemente nutritive, compactare, acidifiere, salinizare, deșertificare, alunecări de teren.

Perimetre contaminate:

1.Chimic:

- proprietăți imobiliare în care sunt amplasate instalații scoase din uz, precum și alte proprietăți imobiliare în care au fost manipulate substanțe dăunătoare solului sau celorlalte componente ale mediului, tratate, depozitate sau îngropate deșeuri și/sau reziduuri, respectiv foste terenuri de degajare a deșeurilor și/sau reziduurilor;
- proprietățile imobiliare care dețin instalații scoase din folosință și alte proprietăți imobiliare în care au fost manipulate substanțe dăunătoare solului, mediului înconjurător; și
- orice alte areale de terenuri ale căror soluri sunt poluate chimic datorită diverselor activități socio-economice și sunt dăunătoare sănătății, supraviețuirii sau activităților oamenilor sau celorlalte organisme vii.

2. Biologic : orice arie corespunzătoare unei suprafețe de teren contaminată biologic sau pe care a fost sau este amplasată o sursă de poluare biologică.

3. Radioactiv: Areele de terenuri sau proprietăți imobiliare poluate cu substanțe radioactive, datorită diverselor activități socio-economice din cadrul ciclului combustibilului nuclear sau a altor activități de cercetare, industriale, medicale, care folosesc sau generează surse radioactive de mare activitate

Perimetre de ameliorare - areale de terenuri cu soluri grav deteriorate, precis delimitate și definite, potrivit reglementărilor legislative în vigoare, care fac sau trebuie să facă obiectul unor proiecte speciale de restaurare, reabilitare sau reconstrucție ecologică a solurilor, terenurilor și peisajului.

Perimetre degradate: areale de terenuri ale căror soluri prezintă schimbări dăunătoare/negative în caracteristicile lor fizice, chimice sau biologice care afectează funcțiile solului și, prin aceasta, sănătatea, supraviețuirea sau activitățile oamenilor și celorlalte organisme vii.

Perimetre suspectate a fi contaminate: chimic, biologic, radioactiv

1. Chimic: sunt perimetre în care s-au desfășurat activități de depozitare a deșeurilor și/sau reziduurilor, precum și perimetrele industriale suspectate de schimbări dăunătoare asupra caracteristicilor fizice, chimice sau biologice ale solului care duc la afectarea dăunătoare a funcțiilor solului și, respectiv, a sănătății, supraviețuirii sau activităților oamenilor și celorlalte organisme vii.

2. Biologic:

- terenuri pe care sunt depozitate deșeurile menajere sau zootehnice, reziduurile rezultate din industria alimentară și care au încărcătură microbiologică crescută;
- terenurile afectate de apele reziduale zootehnice, nămolurile rezultate de la stațiile de epurare;

3. Radioactiv: Areale de terenuri sau proprietăți imobiliare poluate cu substanțe radioactive, datorită diverselor activități socio-economice din cadrul ciclului combustibilului nuclear sau a altor activități de cercetare, industriale, medicale, care folosesc sau generează surse radioactive de mare activitate.

Perimetre suspectate de degradare/ a fi afectate: areale de terenuri ale căror soluri manifestă tendințe de schimbare dăunătoare/negative în caracteristicile lor fizice, chimice sau biologice care afectează funcțiile solului și, prin aceasta, sănătatea, supraviețuirea sau activitățile oamenilor și celorlalte organisme vii.

Raport privind starea de calitate a solului – documentație tehnică elaborată de specialiști în domeniul științelor pedologice, persoane fizice sau juridice, care cuprinde valorile indicatorilor privind starea și calitatea solului

Reabilitare ecologică - proces de recreere sau refacere a unui ecosistem în urma unei regresii ecologice, de către specialiști care dirijează procesul de refacere în forma originală a structurilor și funcțiilor posedate anterior de ecosistemul dat sau de grupul de ecosisteme.

Reabilitarea terenurilor degradate – lucrări de refacere a terenurilor afectate de eroziune, stabilite în funcție de cauzele care au condus la apariția și desfășurarea proceselor de eroziune.

Reconstrucție ecologică – proces de reconstruire a unui nou tip de ecosistem ecologic după distrugere și/sau retrogresiunea ecologică a altuia.

Reconstrucție eco-pedologică a terenurilor degradate– ansamblul lucrărilor efectuate în vederea aducerii unui teren afectat, după remedierea acestuia, cât mai aproape de starea naturală.

Recuperare ecologică – stimularea proceselor spontane/regenerării naturale , desfășurarea lor în cadrul și conform legităților naturale, se desfășoară lent, implică

prezența obligatorie a unor fragmente ale ecosistemelor existente anterior și nu necesită din partea oamenilor decât cheltuieli minime și un consum energetic redus.

Refacerea ecologică a terenurilor contaminate – ansamblul măsurilor de curățire, remediere, reconstrucție ecologică.

Regenerare naturală – proces de redresare ecologică a cărui desfășurare se petrece fără intervenția omului (care durează minim 2-3 ani, dar cel mai adesea peste 20 ani), dacă desfășurarea sa are loc în condiții normale, naturale, de refacere a structurilor și funcțiilor unui ecosistem afectat de cauze naturale sau antropice.

Remediere ecologică - proces de vindecare a unor sisteme ecologice afectate grav de impacte naturale și antropice folosind în mod deliberat un complex de mijloace fizice, chimice și biologice.

Remedierea terenurilor degradate :

- eliminarea sau reducerea cauzelor și efectelor dăunătoare asupra terenurilor/solului;
- prevenirea sau reducerea migrării poluanților fără eliminarea poluanților înșiși, respectiv, asigurarea măsurilor de limitare a poluării solului și celorlalte elemente ale mediului;
- eliminarea sau reducerea schimbărilor dăunătoare asupra caracteristicile fizice, chimice sau biologice ale solului;
- restabilirea funcțiilor solului corespunzător cu cerințele necesare asigurării utilizării durabile a solului.

Restaurarea ecologică – proces care constă în desfășurarea unor procese naturale sau dirijate de om, procese care vizează eliminarea consecințelor negative ale proceselor de retrogresiune ecologică și de refacere a funcționalității ecosistemelor în curs de degradare. Restaurarea ecologică îmbracă diferite forme: regenerare naturală, recuperare ecologică, reabilitare ecologică, reconstrucție ecologică, remediere ecologică, construcție ecologică.

Activități de restaurare ecologică a mediului: reîmpădurirea, refacerea terenurilor degradate (stoparea eroziunii, refacerea terenurilor afectate de lucrări de construire a căilor de comunicație, afectate de lucrări de hidrotehnice, refacerea terenurilor în locul carierelor, terenuri afectate de exploatarea petrolieră), recopertări cu vegetație, refacerea bonității terenurilor, biosolubilizarea unor metale grele din minereuri sărace sau steril, introducerea de noi specii de plante sau de animale.

Restaurarea terenurilor degradate – ansamblul măsurilor de restaurare a echilibrului ecologic prin lucrări de reabilitare, remediere, reconstrucție ecopedologică a terenurilor degradate.

Restricții de utilizare/ limitări de folosință sau stabilirea unor condiții în care pot fi utilizate terenurile - măsurile care previn deteriorarea caracteristicilor fizice, chimice sau biologice ale solului în scopul menținerii în folosință durabilă a solului. De stabilit prin definiție cui se aplică restricția terenurilor, perimetrelor sau arealelor .

Retrogresiune ecologică - înrăutățirea structurală și funcțională a stării ecosistemelor în urma unor impacte negative, provocate de cauze naturale sau artificiale/antropice.

Risc major - probabilitatea apariției imediate sau întârziate a unor pericole grave asupra sănătății oamenilor și/sau mediului.

Risc natural – probabilitatea ca un anumit efect negativ al unui fenomen natural să se producă într-o anumită perioadă de timp în anumite condiții.

Schimbări dăunătoare ale solului - schimbări ce produc efecte periculoase și prejudiciabile; MEC solicită să se precizeze asupra cui se produc aceste efecte.

Schimbări dăunătoare pentru sol - efectele dăunătoare sau nedorite ale diverselor impacturi asupra funcțiilor solului, capabile să provoace riscuri, pericole, dezavantaje sau neplăceri apreciabile pentru societate.

Perimetre suspectate de vreo afectare: terenurile suspecte de schimbări dăunătoare pentru calitatea solului.

Sistemul național de monitorizare a calității solurilor - sistemul național de supraveghere, evaluare, prognoză, avertizare și intervenție operativă cu privire la starea calității solurilor agricole și silvice.

Spațiul rural - zonele aparținând comunelor, precum și zonele periurbane ale orașelor sau municipiilor, în care se desfășoară activități economice și sociale, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, activități încadrate în următoarele domenii economice:

- a) producție agricolă și/sau zootehnică, silvică, de pescuit și acvacultură;
- b) procesarea industrială a produselor agricole, silvice, piscicole și de acvacultură, precum activități meșteșugărești, artizanale și de mică industrie;
- c) servicii de turism și de agrement rural.

Sol - stratul superior al crustei terestre, compus din particule minerale, materie organică, apă, aer și organisme vii. Este interfața dintre pământ/suprafața uscatului Terrei, aer și apă și găzduiește cea mai mare parte a biosferei.

Sol - corp (sistem) natural dinamic alcătuit din compuși solizi minerali și organici, apă, aer și organisme vii, care reprezintă un mediu pentru dezvoltarea plantelor. Constituie interfața dintre scoarța terestră, atmosferă, hidrosferă și biosferă prin care se intermediază schimbul de substanțe și energie între acestea.

Studiu eco-pedologic - efectuare de analize și cercetări privind calitatea solului și menținerea/exercitarea funcțiilor solului finalizată prin întocmirea unei documentații tehnice eco-pedologice pentru un anumit teren/perimetru pe care s-a desfășurat, se desfășoară sau se va desfășura o activitate agricolă, zootehnică sau silvică cu impact asupra solului.

Titlu valabil - document care stabilește dreptul de proprietate sau utilizare asupra terenului, al unei persoane fizice sau juridice.

Utilizare durabilă – folosirea resurselor regenerabile într-un mod și o rată care să asigure aceleași resurse generațiilor viitoare

Utilizator de teren – persoana fizică sau juridică care deține și/sau utilizează un teren, în baza unui titlu valabil încheiat în forma autentică. În cazul utilizării unui teren în baza unui titlu valabil, încheiat în forma autentică, proprietarul își rezervă dreptul de a certifica anual modul de folosință al terenului și de a-și da acordul cu privire la folosința terenului, iar utilizatorul are obligația de a comunica proprietarului intenția sa cu privire la modul de utilizare a terenului.

Zone de risc natural – arealul expus unui risc natural, delimitat în suprafață și în adâncime.